Lietas Nr. C68366118
Lietas arhīva Nr. C-3661-18/27
ECLI:LV:RPPT:2018:1114.C68366118.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2018. gada 14. novembrī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa
tiesnese L. Leja
rakstveida procesā izskatīja civillietu vienkāršotajā procedūrā OÜ "URSUS FORWARDING" prasībā pret SIA "KVT" par parāda piedziņu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] 2018. gada 21. jūnijā OÜ "URSUS FORWARDING" (turpmāk – prasītāja) cēlusi tiesā prasību vienkāršotajā procedūrā pret SIA "KVT" (turpmāk – atbildētāja) par parāda piedziņu. 2018. gada 29. augustā tiesā saņemti prasības pieteikuma precizējumi.

[1.1] Prasības pieteikumā un prasības pieteikuma precizējumos norādīti tālāk minētie apstākļi un argumenti.

Starp prasītāju un atbildētāju 2018. gada 8. janvārī noslēgts transporta pasūtījuma līgums Nr. EE11730. Atbilstīgi līgumam prasītāja nodrošināja ekspedīcijas pakalpojumus atbildētājai 2018. gada 17.-18. janvārī, veicot kravas pārvadājumu no Latvijas uz Igauniju.

Par sniegtajiem ekspedīcijas pakalpojumiem prasītāja izrakstīja un atbildētājai nosūtīja rēķinu Nr. EE18984AK datētu ar 2018. gada 17. janvāri, par kopējo summu 900,00 *euro*. Ņemot vērā, ka prasītāja savlaicīgu rēķina apmaksu neveica, prasītāja 2018. gada 11. jūnijā nosūtīja atbildētājai brīdinājuma vēstuli par parāda samaksu. Brīdinājuma vēstulē prasītāja, cita starpā, norādīja, ka gadījumā, ja atbildētāja neveiks parāda samaksu līdz 2018. gada 15. jūnijam, prasītāja savu tiesību aizsardzībai vērsīsies tiesā.

2018. gada 17. augustā, pēc prasības celšanas tiesā, prasītāja saņēma 900,00 *euro* maksājumu no trešās personas, kas ir vērsts uz atbildētājai 2018. gada 17. janvārī izrakstītā rēķina Nr. EE18984AK apmaksu.

Atbilstīgi Civillikuma 1843. panta nosacījumiem prasītāja saņemtos naudas līdzekļus sākotnēji novirzīja nenomaksāto procentu 30,18 *euro* apmaksai, bet atlikušo summu -869,82 *euro,* pamatparāda summas samaksai. Līdz ar to prasītājas pamatparāda prasījums pret atbildētāju ir 30,18 *euro*.

Prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas Civillikuma 1668.^{9} pantā noteiktās parāda atgūšanas izmaksas 40,00 *euro* apmērā.

[1.2] Prasība pamatota ar Civillikuma 1587., 1652., 1668.^{9}, 1756., 1759., 1760. pantu un 1765. panta otro daļu.

[1.3] Prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas parādu 30,18 *euro*; parāda atgūšanas izmaksas 40,00 *euro*, ar lietas vešanu saistītos izdevumus 250,00 *euro*, valsts nodevu 145,53 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,20 *euro*.

[2] Saskaņā ar Civilprocesa 250.^{21} panta pirmo daļu vienlaikus ar prasības pieteikuma un tam pievienoto dokumentu norakstu nosūtīšanu atbildētājam nosūtāma paskaidrojuma veidlapa, nosakot rakstveida paskaidrojuma iesniegšanas termiņu - 30 dienas, skaitot no dienas, kad prasības pieteikums nosūtīts atbildētājam. Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{22} panta prasībām atbildētājam izskaidrotas procesuālās tiesības.

2018. gada 25. jūnijā ierakstītā pasta sūtījumā atbildētājai nosūtīts paziņojumu par lietas ierosināšanu un paskaidrojumu sniegšanu (*lietas 25. lapa*). Lietā nodibināts, ka VAS "Latvijas pasts" tiesai nav atgriezis atbildētājai nosūtīto korespondenci, līdz ar to prezumējams, ka atbildētāja to ir saņēmusi.

Tiesa atzīst, ka par tiesvedību atbildētājai paziņots atbilstoši Civilprocesa likuma nosacījumiem.

Līdz sprieduma taisīšanai lietā atbildētājas rakstveida paskaidrojumi tiesā nav saņemti, iebildumi nav celti, lūgumi nav pieteikti. Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21} panta otrajai daļai paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

[3] Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmā daļa noteic, ja tiesa neizskata lietu tiesas sēdē saskaņā ar šā likuma 250.^{26} pantu, lietu izskata rakstveida procesā, laikus paziņojot pusēm par datumu, kad tiesas kancelejā varēs saņemt saīsinātā sprieduma norakstu. Saskaņā ar minētā panta 2.^{1} daļu tiesa arī pēc savas iniciatīvas šā panta 2.^{3} daļā noteiktajā kārtībā var sastādīt spiedumu atbilstoši šā likuma 193. pantā noteiktajam sprieduma saturam.

Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, tiesa civillietu izskata rakstveida procesā, par ko lietas dalībniekiem ir savlaicīgi paziņots, nosūtot tiesas 2018. gada 2. augusta paziņojumu (*lietas 26. lapa*).

M o t ī v u d a ļ a

[4] Pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus un novērtējusi tos kopsakarā ar tiesību normām, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma tālāk norādīto apsvērumu dēļ.

[5] Civillikuma 1402. pantā noteikts, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Atbilstīgi Civillikuma 1511. pantam, līgums plašākā nozīmē ir ikkatra vairāku personu savstarpēja vienošanās par kādu tiesisku attiecību nodibināšanu, pārgrozīšanu vai izbeigšanu. Savukārt raksturojot šaurākā, šeit pieņemtā nozīmē, līgums ir vairāku personu savstarpējs ar vienošanos pamatots gribas izteikums, kura mērķis ir nodibināt saistību tiesību (1401.p.).

Saskaņā ar Komerclikuma 430. pantu ekspedīcijas līgums ir tāds līgums, ar kuru komersants, kurš sniedz kravas ekspedīcijas pakalpojumus (ekspeditors), apņemas, izmantojot pārvadātāja transporta pakalpojumus, uz nosūtītāja rēķina organizēt kravas nogādāšanu tās saņēmējam, bet nosūtītājs apņemas samaksāt nolīgto atlīdzību.

Lietā nodibināts, ka 2018. gada 8. janvārī puses noslēgušas transporta pasūtījuma līgumu Nr. EE11730, vienojoties par kravas transportēšanu maršrutā no Latvijas uz Igauniju (*lietas 10. lapa*).

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka starp pusēm noslēgts tiesisks darījums, un prasītājai ir prasījuma tiesības pret atbildētāju, kas izriet no starp pusēm noslēgtā ekspedīcijas līguma.

[5.1] Prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas parādu 30,18 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1587. pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus. Civillikuma 1590. pants noteic, ka katrai pusei ir pret otru prasības tiesības par līguma izpildīšanu.

Lietā nodibināts, ka prasītāja no līguma izrietošās saistības pret atbildētāju ir izpildījusi, kravu ir piegādājusi (*lietas 11. lapa*). No 2018. gada 17. janvāra rēķina Nr. EE18984AK izriet, ka atbildētājai par saņemto pakalpojumu bija jāveic samaksa 900,00 *euro* apmērā. Rēķina apmaksas datums 2018. gada 17. janvāris (*lieta 12. lapa*).

Saskaņā ar Civillikuma 1652. panta 3. punktu parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1828. pantu, ja izpildījuma laiks ir noteikts, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu, bet tāpat arī viņam nav jāizpilda sava saistība agrāk, nekā pēc nolikta termiņa notecējuma.

No 2018. gada 17. augusta AS "Swedbank" maksājuma uzdevuma redzams, ka trešā persona veikusi izrakstītā rēķina Nr. EE18984AK apmaksu 900,00 *euro* apmērā (*lietas 34. lapa*), tādējādi sedzot atbildētājas parādsaistības norādītās summas apmērā.

Šādos apstākļos secināms, ka atbildētāja laika posmā no 2018. gada 18. janvāra līdz 2018. gada 16. augustam ir pieļāvusi saistību izpildes nokavējumu 210 dienu garumā.

Civillikuma 1756. pants noteic, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai likumu. Saskaņā ar Civillikuma 1759. panta pirmo punktu procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem. Saskaņā ar Civillikuma 1765. panta pirmo daļu procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā. Minētā panta otrā daļa noteic, ka likumisko procentu apmērs par tāda naudas parāda samaksas nokavējumu, kas kā atlīdzība nolīgta līgumā par preces piegādi, par pirkumu vai pakalpojuma sniegšanu, ir astoņi procentpunkti virs procentu pamatlikmes (1765.p.3.d.) gadā, bet līguma attiecībās, kurās piedalās patērētājs, — seši procenti no simta gadā.

Tādējādi prasītājai par laiku no 2018. gada 18. janvāra līdz 2018. gada 16. augustam bija tiesības aprēķināt likumiskos nokavējuma procentus un tos pieprasīt no atbildētājas. No prasītājas aprēķina redzams, ka prasītāja nav izmantojusi likumā paredzētās tiesības aprēķināt astoņus procentpunktus virs procentu pamatlikmes, bet aprēķinājusi tikai sešus procentus no simta gadā par laiku no 2018. gada 18. janvāra līdz 2018. gada 16. augustam 30,18 *euro* apmērā.

Civillikuma 1843. pantam, kas noteic, ja kāds samaksā tikai daļu no sava parāda, tad viņa maksājumu vispirms ieskaita vēl nenomaksātos procentos, pēc tam kapitāla dzēšanai un tikai pēc tam līgumsoda dzēšanai, ja vien kreditors nav bijis ar mieru pieņemt maksājumu tieši tikai uz kapitāla rēķinu un par to kvitējis. Citāda vienošanās par līgumsoda dzēšanas kārtību nav spēkā.

Tiesa atzīst par pamatotu, ka prasītāja saņemto summu 900,00 *euro* apmērā ir vispirms novirzījusi 30,18 *euro* likumisko nokavējuma procentu apmaksai, bet atlikušo summu 869,82 *euro* apmērā novirzījusi pamatparāda summas segšanai.

Civillikuma 1811. pants noteic, ka katra saistības tiesība izbeidzas pati no sevis, kad izpildīta tai atbilstošā parādnieka saistība, t. i., nolīdzinot parādu. Savukārt atbilstoši Civillikuma 1832. panta nosacījumiem, izpildījumam vajadzīgs, lai saistības priekšmets būtu izpildīts pilnīgi. Tādēļ kreditoru nevar piespiest saņemt ne daļas izpildījumu, ne kādu citu priekšmetu tā vietā, kuru viņam ir tiesība prasīt.

Saskaņā ar Civillikuma 1425. pantu katra saistība jāizpilda pilnā apmērā, un nevienu nevar piespiest apmierināties tikai ar kādas saistības daļas izpildījumu.

Šādos apstākļos tiesa secina, ka atbildētāja nav veikusi parāda samaksu pilnā apmērā, proti, parāda daļa, kuru nav sedzis trešās personas veiktais maksājums, ir 30,18 *euro*.

Civilprocesa likuma 93. panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96. panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Savukārt Civillikuma 1838. pants noteic, ka to, ka samaksa ir izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Atbildētāja nav tiesai iesniegusi pierādījumus, ka ir samaksājusi prasītājai parādu pilnā apmērā.

Lietā konstatēts, ka atbildētāja nav izmantojusi savas Civilprocesa likuma 74. pantā paredzētās tiesības, proti, nav sniegusi rakstveida paskaidrojumus, nav cēlusi iebildumus pret prasību, nav apstrīdējusi prasības pieteikumā minētos faktus, kā arī nav tiesā iesniegusi pierādījumus, ka pamatparāda summa būtu apmaksāta pilnā apmērā. No tā secināms, ka atbildētājai nav pamatotu iebildumu pret prasību. Tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas prasības pieteikumā norādītos apstākļus. Līdz ar to atzīstams, ka prasības pieteikumā norādītos apstākļus apstiprina lietā iesniegtie rakstveida pierādījumi un prasītāja ir pierādījusi savu tiesību pēc prasījuma.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka prasītājas prasījums par parāda piedziņu 30,18 *euro* apmērā no atbildētājas ir pamatots un apmierināms.

[6] Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas parāda atgūšanas izmaksas 40,00 *euro* apmērā.

Atbilstīgi Civillikuma 1668.^{9} pantam, par nokavētu maksājumu līgumā par preces piegādi, pirkumu vai pakalpojuma sniegšanu parādnieks bez īpaša atgādinājuma maksā kreditoram parāda atgūšanas izmaksas 40,00 *euro* apmērā. Parāda atgūšanas izmaksu samaksa neatbrīvo parādnieku no pienākuma atlīdzināt visus zaudējumus, kādus kreditors cietis, ieskaitot izdevumus prāvai.

Tiesa atzīst, ka atbildētājai ir iestājies pienākums maksāt prasītājai parāda atgūšanas izmaksas 40,00 *euro* apmērā. Kā lietā nodibināts, atbildētāja ir pielaidusi saistību izpildes nokavējumu, kā arī tiesa konstatē, ka puses ir saimnieciskās darbības veicējas, līdz ar to nav pamata atbildētājas atbrīvošanai no minēto izdevumu samaksas.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājai piedzenamas parāda atgūšanas izmaksas 40,00 *euro* apmērā.

[7] Civilprocesa likuma 195. pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā cita starpā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru. Atbilstoši Civillikuma 1763. panta 1. punktam nosakāms, ka procentu pieaugums apstājas, kad nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis aizdevuma summas lielumu. Civillikuma 1765. panta ceturtā daļa noteic, ka procenti aprēķināmi tikai no paša kapitāla. Bet, ja noliktajā termiņā nesamaksā procentus vismaz par gadu, tad pēc kreditora pieprasījuma par viņam pienākošos procentu summu aprēķina likumiskos procentus par minēto termiņu.

Saskaņā ar Civillikuma 1765. panta un Civilprocesa likuma 195. panta nosacījumiem prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētājas likumiskos 8 % (astoņi procenti no simta gadā) no piedzītā, bet nenomaksātā parāda 30,18 *euro* summas, ievērojot Civillikuma 1763. panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu. Tādējādi procentu pieaugums apstājas, kad to daudzums sasniegs nesamaksātā parāda apmēru.

[8] Civilprocesa likuma 41. panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Savukārt minētā panta otrā daļas otrais teikums noteic, ja prasītājs neuztur savus prasījumus tāpēc, ka atbildētājs tos pēc prasības

iesniegšanas labprātīgi apmierinājis, tiesa pēc prasītāja lūguma piespriež no atbildētāja prasītāja samaksātos tiesas izdevumus.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 33. panta otrajai daļai tiesas izdevumi ir valsts nodeva, kancelejas nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

[8.1] Iesniedzot prasību, prasītāja samaksājusi valsts nodevu 145,53 *euro* apmērā *(lietas 17. lapa)* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,20 *euro* apmērā (*lietas 19. lapa*).

Ievērojot lietā nodibinātos apstākļus, tiesa atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami prasītājas samaksātie tiesas izdevumi kopsummā 148,73 *euro*.

[8.2] Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas ar lietas vešanu saistītos izdevumus 250,00 *euro* apmērā

N o 2018. gada 27. augusta rēķina Nr. JK-0818-31 redzams, ka prasītāja saņēmusi lietā zvērināta advokāta pakalpojumus par summu 250,00 *euro* (*lietas 37.lapa*).

Civilprocesa likuma 44. panta otrā daļa noteic, ka ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji, kā arī tad, ja prasītājs neuztur savus prasījumus sakarā ar to, ka atbildētājs tos pēc prasības iesniegšanas labprātīgi apmierinājis.

Civilprocesa likuma 44. panta pirmās daļas 1. punkta "b" apakšpunkts noteic, ka atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa ir no 8501,00 *euro* līdz 57 000,00 *euro*, — to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 2850,00 *euro*. Civilprocesa likuma 44. panta ceturtā daļa noteic, ja prasība ir izskatīta tikai pirmās instances tiesā, atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai nedrīkst pārsniegt 50 procentus no šā panta pirmajā daļā noteiktā maksimālā atlīdzības apmēra.

Lietā nodibināts, ka prasītāja sākotnējo prasību uztur daļēji, ievērojot, ka atbildētāja pēc prasības celšanas daļēji atlīdzinājusi parādu. Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi 250,00 *euro* apmērā, kas atbilst Civilprocesa likuma 44. panta nosacījumiem.

[8.3] Tādējādi no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami tiesāšanās izdevumus 398,73 *euro* (148,73 *euro plus* 250,00 *euro)*.

[10] Ņemot vērā prasības raksturu un piedzenamās summas apmēru, tiesa atbilstīgi Civilprocesa likuma 204.[1] pantam atzīst par pamatotu noteikt, ka spriedums labprātīgi izpildāms 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 189.-193., 195., 204.[1] un 250.[25] pantu, tiesa

n o s p r i e d a

apmierināt OÜ "URSUS FORWARDING", prasību vienkāršotajā procedūrā par parāda piedziņu.

Piedzīt no SIA "KVT", reģistrācijas numurs 40103243033, par labu OÜ "URSUS FORWARDING",, vienotais reģistrācijas numurs 12218247, parādu 30,18 *euro*, parāda atgūšanas izdevumus 40,00 euro, tiesāšanās izdevumus 398,73 *euro*, pavisam kopā 468,91 *euro* (četri simti sešdesmit astoņi *euro* 91 cents).

Piedzītie naudas līdzekļi samaksājami ar pārskaitījumu uz OÜ "URSUS FORWARDING", vienotais reģistrācijas numurs 12218247, AS "Swedbank" norēķinu kontu Nr. /konta numurs/, kods: HABAEE2X.

Noteikt OÜ "URSUS FORWARDING",, vienotais reģistrācijas numurs 12218247, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no SIA "KVT", reģistrācijas numurs 40103243033, likumiskos 8 % gadā no piedzītās, bet nesamaksātās pamatparāda summas, ņemot vērā nosacījumu, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot nesamaksātā pamatparāda apmēru.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sagatavošanas dienas – 2018. gada 14. novembra, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Tiesnese Lana Leja